

niedziela

głos z Torunia

NR 28 (812) • J • ROK LIII • 11 VII 2010 • TORUŃ

W NUMERZE:

Wierni swojemu Mistrzowi aż do męczeńskiej śmierci – obchody w Działdowie

Wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel

Ku dojrzałości chrześcijańskiej

Raduje się Kościół toruński

Wkatedrze św. Jana Chrzciciela i św. Jana Ewangelisty w Toruniu 26 czerwca 2010 r. bp Andrzej Suski udzielił święceń prezbiteratu 9 diakonom. Święcenia kapłańskie są ważnym i radosnym wydarzeniem w życiu Kościoła, seminarium, parafii oraz rodzin. Tego dnia przez posługę biskupa, „na mocy ustanowienia Bożego, przez sakrament kapłaństwa niektórzy spośród wiernych, naznaczeni w nim niezatartym charakterem, są ustanawiani świętymi szafarzami; są oni mianowicie konsekrowani i przeznaczeni, ażeby – każdy odpowiednio do swojego stopnia, wypełniając w osobie Chrystusa Głowy zadania nauczania, uświęcania i kierowania – byli pasterzami ludu Bożego” (kan. 1008).

Raduje się Kościół, że neoprezbiterzy poświęcili całe swoje życie na wyłączną służbę Bogu i ludziom w kapłaństwie. Pójdą tam, gdzie pośle ich Ksiądz Biskup. I tam będą świadczyc, że kapłan to człowiek, który głosi Dobrą Nowinę; że kapłan to człowiek, który sprawuje sakramenty; że kapłan to człowiek, który jest znakiem Bożej obecności w świecie. Ich posługa jest darem, łaską i nadzieją na szczęście wieczne, a żniwo wielkie i robotników mało. Dlatego prosimy „Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo” (Łk 10, 2), by nie zabrakło tych, którzy usłyszeli Jego głos i poszli za Nim. Błagamy więc Boga o liczne i święte powołania do służby kapłańskiej.

Prosimy o łaski dla neoprezbiterów. Prosimy Dobrego Pasterza, by wzmacniał wszystkich kapłanów, udzielał im łaski wytrwania oraz błogosławił ich pracę, radości i trudy. Podtrzymujemy ich ręce, by głos modlitwy Kościoła trafił przed tron Najwyższego.

Beata Pieczykura

JOANNA KRUCZYŃSKA

Żniwo wprawdzie wielkie...

26 czerwca 2010 r. w toruńskiej katedrze pw. Świętych Janów 9 diakonów przyjęło święcenia prezbiteratu. Po 6-letniej formacji namaszczeni przez bp. Andrzeja Suskiego stali się kapłanami i od 24 lipca rozpoczną posługę duszpasterską w parafiach diecezji toruńskiej

Na temat święceń prezbiteratu piszemy na str. IV i V

Zło dobrem zwyciężaj

14 czerwca na Wydziale Teologicznym UMK odbyła się konferencja pt. „Zło dobrem zwyciężaj – przesłanie człowieka wolności”. Zorganizowało ją Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Diecezji Toruńskiej oraz Fundacja „EFRA-TA – Rycerze Nadziei”. Celem konferencji było przybliżenie postaci i ideałów bł. ks. Jerzego Popiełuszki. Jednym z zadań Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży jest wychowywanie młodych w duchu umiłowania Ojczyzny.

Wśród zaproszonych prelegentów znalazł się ks. prał. Józef Nowakowski, proboszcz parafii pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Toruniu, do którego przybył kierowca ks. Popiełuszki w noc porwania, 19 października 1984 r., kiedy tylko udało mu się wyrwać z rąk oprawców. Ks. prał. Nowakowski przedstawił ciekawe aspekty nauk głoszonych przez bł. ks. Jerzego. Drugim z zaproszonych gości był o. Kamil Kraciuk ze zgromadzenia Poczciwych z Getsemani. Zaprzyjaźniony z KSM-em o. Kamil jest proboszczem budującego się Sanktuarium Męczeństwa bł. ks. Jerzego Popiełuszki we Włocławku. Omówił historię powstającego sanktuarium. Ma się tam znajdować kościół, baza noclegowa oraz sala pamięci pomyślana w nowatorski multimedialny sposób. Przytoczył słowa matki ks. Jerzego, które usłyszał kiedyś z jej ust. Kiedy koledzy księdza wspominali go, mówiąc zdrobniale Jurek, mama ks. Jerzego napomniwała: „Jaki Jurek? To jest ks. Jerzy”. O. Kamil podkreślił szczególny szacunek do kapłana, ks. Jerzego Popiełuszki, który okazuje i okazywała mu jego mama. Podczas konferencji głos zabrał również pan Jerzy, czciciel bł. ks. Popiełuszki. Jest on inicjatorem pieszej pielgrzymki drogą męczeństwa ks. Jerzego, biegnącą od Górska do Warszawy. Zapraszał do zapoznania się z pomysłem na stronie: www.drogaksiedzajerzego.pl.

Barbara Niezorawska

Wierni swojemu Mistrzowi aż do

W święto Błogosławionych Męczenników, 12 czerwca, odbyła się w Działdowie uroczystość ku czci nowych patronów miasta – abp. Antoniego Juliana Nowowiejskiego i bp. Leona Wetmańskiego. Wzięli w niej udział: biskup toruński Andrzej Suski, biskup włocławski Wiesław Mering, biskup pomocniczy diecezji płockiej Roman Marcinkowski, biskup pomocniczy diecezji toruńskiej Józef Szamocki, rektor Wyższego Seminarium Duchownego w Toruniu ks. prał. dr Krzysztof Lewandowski, kapłani diecezji płockiej, toruńskiej i warmińskiej, dyrektorzy oddziałów Caritas, Kawalerowie Zakonu Maltańskiego, starostowie, burmistrzowie, wójtowie i przedstawiciele władz lokalnych oraz wierni. Poczty sztandarowe reprezentowały organizacje i szkoły działdowskie.

Podniosły nastrój wprowadziła pieśń „Gaude Mater Polonia” wykonana przez chór Zespołu Szkół nr 2 w Działdowie i orkiestrę dętą miejscowego Domu Kultury. Uczestników powitała przewodnicząca Rady Miasta Działdowa Teresa

Bartkowska-Furtak. Przypomniła drogę prowadzącą do ustanowienia patronów miasta. Zapoczątkowała ją prośba wiernych lokalnego Kościoła skierowana najpierw do władz samorządowych. Rada Miasta podjęła stosowną uchwałę i za pośrednictwem Księdza Biskupa zwróciła się do Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów o ustanowienie patronami Działdowa Błogosławionych Męczenników. Następnie bp Andrzej Suski przypomniał, że 13 czerwca 1999 r. Jan Paweł II wyniósł 108 Męczenników do chwały ołtarzy. Przewodzą im abp Antoni Julian Nowowiejski i bp Leon Wetmański. Ksiądz Biskup przedstawił drogę kapłańską i działalność abp. Nowowiejskiego, który zmarł z wycieńczenia 28 maja 1941 r. w obozie hitlerowskim w Działdowie, gdzie także poniósł śmierć męczeńską bp Leon Wetmański. Biskup Andrzej podkreślił, że „jedyną relikwią po nich jest umęczona ziemia działdowska”.

Ks. prał. Andrzej Nowicki, kanclerz Kurii Diecezjalnej Toruńskiej, odczytał dekret Kongregacji ds.

Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów o ustanowieniu patronami Działdowa abp. Antoniego Juliana Nowowiejskiego i bp. Leona Wetmańskiego. Dekret podpisano w Watykanie 22 marca 2010 r. Dokument ten został przekazany przedstawicielom władz Działdowa. Przewodnicząca Rady Miasta wręczyła podziękowania bp. Andrzejowi Suskiemu i kapłanom, którzy przyczynili się do tego szlachetnego dzieła.

Centrum uroczystości stanowiła Msza św. koncelebrowana pod przewodnictwem bp. Andrzeja Suskiego na rynku działdowskim. Homilię wygłosił bp Roman Marcinkowski. Podkreślając rolę wydarzenia, przywołał hasło: „Bóg – Honor – Ojczyzna”, które dziś, w okresie „poprawności” politycznej, kiedy w życiu publicznym nie kierujemy się zasadami religijnymi, zostało zapomniane. Świat współczesny rządzi się świeckimi prawami wymyślanymi przez przywódców. Ksiądz Biskup nakreślił historię obozu hitlerowskiego w Działdowie, utworzonego przez Niemców

Wierni licznie uczestniczyli w uroczystościach odpustowych

męczeńskiej śmierci

w 1939 r. jako areszt tymczasowy, później przekształconego w obóz pracy, a następnie w obóz karny, który stał się miejscem kaźni polskich patriotów i inteligencji, a wśród nich księży. 8 marca 1941 r. osadzono tam przywiezionych z Płocka abp. Antoniego Juliana Nowowiejskiego i bp. Leona Wetmańskiego, którzy byli poddawani torturom aż do męczeńskiej śmierci. Kaznodzieja opisał scenę, gdy abp Nowowiejski zmuszany był do profanacji krzyża, ale pozostał nieugięty i wierny swojemu Mistrzowi. Przez obóz przeszło 30 tys. osób, a ok. 10 tys. znalazło tam śmierć. Zamordowano również 50 duchownych.

Bp Marcinkowski – na przykładzie patronów – podkreślił wartość męczeństwa, które dotyka chrześcijan wszystkich czasów. Wielkim Piątkiem ludzkości nazwał wiek XX, w którym z powodów religijnych zamordowano 45 milionów chrześcijan. Prześladowania religijne trwają także współcześnie. Jednak miłość Boża każe bezwarunkowo przestrzegać przykazań, nie łamać ich nawet dla ratowa-

nia życia. Kończąc homilię, Ksiądz Biskup nakreślił obraz współczesnej rzeczywistości: świat nadal manifestuje wrogość wobec Boga i Jego nakazów, odrzuca prawdę Jezusa i wartości chrześcijańskie. Wezwał współczesnych chrześcijan do obrony wiary, przeciwstawiania się złu świata, jakimi są: zabijanie nienarodzonych, przemoc, rozpusta, rozwody, manipulacja medialna, ateistyczne i materialistyczne kształtowanie świadomości, które odrzuca uznanie władzy Boga i szacunek dla człowieka stworzonego na obraz Stwórcy. To zło zagraża Europie i Polsce. Aby nasz naród nie zginął, musi bronić Ewangelii środkami dozwolonymi prawem, codzienną postawą, modlitwą. Należy z dumą wyznawać swoją wiarę, występować w jej obronie, gdy jest wyszydzana i wyrzucana poza margines życia społecznego.

Po zakończeniu Mszy św. głos zabrał burmistrz Bronisław Mazurkiewicz, który złożył podziękowanie w imieniu lokalnych władz. Następnie ks. kan. Henryk Jędrzyński podziękował kapłanom i wspominał

Po Mszy św. w procesji udano się na miejsce męczeństwa

o potrzebach nowo powstającego hospicjum. Swoimi wspomnieniami podzielił się b. więzień obozu działowskiego Romuald Rocko-Mirecki. Po Mszy św. zgromadzeni udali się w procesji na miejsce męczeństwa. Uroczystości zakończono modlitwą wstawienniczą do Błogosławionych Męczenników.

Uroczystość nadania miastu nowych patronów – Błogosławionych Męczenników – jest owocem ich męczeństwa i jako ważne wydarzenie historyczne wpisuje się w wielowiekowe dzieje regionu. Świadczy o żywej pamięci i czci oddawanej błogosławionym przez mieszkańców Działdowa. nn

Odpust w Działdowie

W parafii pw. św. Katarzyny Aleksandryjskiej i Błogosławionych Męczenników abp. Antoniego Juliana Nowowiejskiego i bp. Leona Wetmańskiego 13 czerwca odbyły się uroczystości odpustowe ku czci patronów – Męczenników Działdowskich. Proboszcz ks. kan. Marian Ofiara w słowie wstępnym przypominał, że w ubiegłym roku, w 10-lecie beatyfikacji męczenników, nadano parafii nowych patronów – abp. Antoniego Juliana Nowowiejskiego i bp. Leona Wetmańskiego. Odbył się wówczas pierwszy odpust parafialny. Tegoroczna uroczystość była związana z ogłoszeniem Błogosławionych Męczenników patronami miasta. Ksiądz Proboszcz wspominał, że wielkim ich czcicielem był śp. ks. kan. Czesław Burczyk.

W kościele parafialnym odbyła się Suma koncelebrzana, której przewodniczył i słowo Boże wygłosił ks. prał. Andrzej Nowicki. Kaznodzieja podkreślił, że

męczennicy są ziarnem, które padło w działdowską glebę, aby wydać owoce po latach, w wolnej Polsce. Odwołując się do Jana Pawła II, przypomniał naukę Papieża o wolności, która stanowi dla nas wyzwanie i zadanie. Obecnie żyjemy w marazmie i przygnębieniu, w świecie, w którym rządzi ekonomia, a brakuje etyki. Jako chrześcijanie „przyzwalamy na eksterminację nas z życia publicznego”. Często nie przyznajemy się do Chrystusa, bojąc się kpín i zarzutów zacofania. A przecież nasza wiara musi być konsekwentna i jednoznaczna. Jako chrześcijanie mamy zadanie właściwego korzystania z wolności, mamy szanować każdego człowieka. Do tego potrzebujemy nowej siły, odnowy religijnej i wewnętrznej, by przeciwstawić się złu moralnemu na wzór męczenników. Abp Nowowiejski cierpiąc, nie zapominał o drugim człowieku. Ksiądz Kanclerz podkreślił, że jesteśmy zobowiązani do naśladowania

męczenników, wcielania w życie ideałów i wartości, za które oddali życie. Kaznodzieja nawiązał także do współczesnej „dziwnej tolerancji”, pod której pozorem rezygnujemy z naszych zasad. Wyjaśnił, że tolerować to nie znaczy akceptować zło. Tolerancja to szacunek dla człowieka, jego godności, co nie wyklucza krytykowania zła. Ufając w pomoc i opiekę Bożą, w chwilach doświadczeń i cierpień mamy zaświadczać o przynależności do Jezusa. Bóg oczekuje od nas ofiary, życia według Ewangelii, Jego woli wbrew ludziom, którzy „biczują nasze chrześcijaństwo”. Nie wolno ulegać lękowi ani fałszywemu wstydomi, bo przecież jesteśmy Kościołem Chrystusowym.

My, członkowie Kościoła, przeżyliśmy uroczystości umocnienia słowem Bożym, ufni w pomoc Błogosławionych Męczenników. Pragniemy nieustannego nawracania serca, by codziennie świadczyć o przynależności do Jezusa

Patroni Działdowa

i sprawować się w „sposób godny Ewangelii Chrystusowej”.

Maria Zuchowska

NEOPREZBITERZY

JOANNA KRUCZYŃSKA

*Duch Święty na zawsze spocznie w sercach
i duszach kapłańskich, by je umocnić*

Kandydatów do święceń kapłańskich przedstawił rektor toruńskiego seminarium ks. prał. dr Krzysztof Lewandowski. Byli to: Marcin Banach, Bartosz Fiałkowski, Marcin Furman, Andrzej Jankowski, Marcin Kania, Paweł Kołatka, Rafał Kreczmar, Dariusz Pukalski, Arkadiusz Relidziński. Ksiądz Rektor zaświadczył, że kandydaci są godni, by przyjąć święcenia i poprosił Księdza Biskupa o udzielenie im sakramentu kapłaństwa.

Okolicznościowe słowo Boże wygłosił bp Andrzej Suski. Nawiązał do ewangelicznego stwierdzenia Jezusa: „Pokój wam!”. Zaznaczył, że szczególnymi adresatami tych słów stają się mający przyjąć święcenia kapłańskie diakoni, ich rodzice i rodziny, nowo wyświęceni diakoni, służba liturgiczna, jak również wszyscy kapłani i wierni zgromadzeni w katedrze. Mówiąc „Pokój wam!”, Jezus jednocześnie pokazuje dłonie z miłości do

człowieka poranione gwoździemi. Dłonie te należy kontemplować z wiarą, warto też złożyć w nich całą nadzieję.

Biskup Andrzej podkreślił, że dzień święceń kapłańskich to radośnie przeżywane święto. Kapłani cieszą się z nowych współpracowników, rodzice cieszą się szczęściem swoich synów, którzy na tę chwilę czekali 6 lat. Zostają teraz posłani, a Jezus posyła kogo chce i gdzie chce, zaś posłany nie pełni już swojej woli, lecz wolę Posyłającego. Do tego niezbędny jest Duch Święty, który na zawsze spocznie w sercach i duszach kapłańskich, by je umocnić. W ten sposób kapłan namaszczonej dłońmi będzie w stanie codziennie składać ofiarę z siebie.

Dzień święceń prezbiteratu to też okazja, by przyszli księża myślą modlitewną ogarnęli tych, dzięki którym dotarli do ołtarza Pana: rodziców, krewnych, nauczycieli, kapłanów, wykładowców semi-

JOANNA KRUCZYŃSKA

ANNO DOMINI 2010

naryjnych. Ich trud Kaznodzieja zalecał złożyć na ołtarzu.

Na zakończenie homilii Biskup Andrzej poprosił diakonów, by już jako kapłani zanieśli pokój Chrystusowy tym, do których zostaną posłani, a wzorem w tej misji ma być bł. ks. Stefan Wincenty Frelichowski, który nawet w nieludzkim czasie obozu był dla współwięźniów dawcą pokoju i radości Jezusa.

Po homilii nastąpił obrzęd święceń wyrażony poprzez włożenie rąk diakonów w dłonie biskupa, modlitwę Litanią do Wszystkich Świętych, nałożenie na głowy kandydatów rąk biskupa i wszystkich zgromadzonych kapłanów oraz przyjęcia szat i naczyń liturgicznych, a także namaszczenie dłoni.

Wyrazem wdzięczności neoprezbiterów były kwiaty i słowa podziękowania skierowane do Boga, kapłanów i rodziny.

Joanna Kruczyńska

Na pierwsze placówki duszpasterskie neoprezbiterzy zostali skierowani do parafii:

Ks. Marcin Banach – pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Grudziądzu

Ks. Bartosz Fiałkowski – pw. św. Mikołaja w Chełmży

Ks. Marcin Furman – pw. św. Bartłomieja Apostoła

Ks. Andrzej Jankowski – Podwyższenia Krzyża Świętego w Grudziądzu

Ks. Marcin Kania – pw. św. Mikołaja Biskupa w Grudziądzu

Ks. Paweł Kołatka – Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Chełmnie

Ks. Rafał Kreczmar – pw. św. Wojciecha Biskupa Męczennika w Lidzbarku

Ks. Dariusz Pukalski – pw. Matki Bożej Królowej Polski w Wąbrzeźnie

Ks. Arkadiusz Relidziński – pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Grucie

KS. MARCIN BANACH
Chełmno
pw. Wniebowzięcia NMP

KS. BARTOSZ FIAŁKOWSKI
Toruń, pw. Najświętszego Ciała
i Krwi Chrystusa

KS. MARCIN FURMAN
Toruń
pw. Matki Bożej Królowej Polski

KS. ANDRZEJ JANKOWSKI
Samplawa
pw. św. Bartłomieja Apostoła

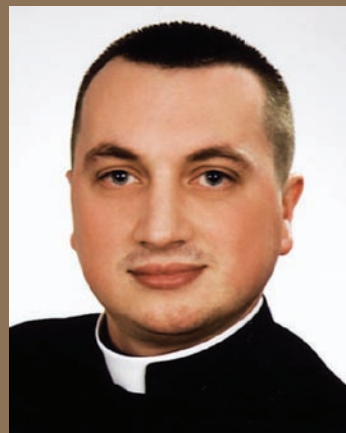
KS. MARCIN KANIA
Łopatki
pw. św. Marii Magdaleny

KS. PAWEŁ KOŁATKA
Toruń
pw. Matki Bożej Zwycięskiej

KS. RAFAŁ KRECZMAR
Toruń-Czerniewice
pw. Matki Bożej Łaskawej

KS. DARIUSZ PUKALSKI
Mroczo
pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa

KS. ARKADIUSZ RELIDZIŃSKI
Chełmża
pw. św. Mikołaja

W opiece Gwiazdy Morza i Kwiatu Karmelu

Uroczystości, święta czy wspomnienia Matki Bożej są podniosłe obchodzone w naszej Ojczyźnie, bowiem Maryja jest chlubą polskiego narodu. A on Ją umiłował i ustanowił Królową. Nie inaczej jest ze wspomnieniem Najświętszej Maryi Panny z góry Karmel, które przypada 16 lipca, i nawiązuje do objawień na Górze Karmel i powstania zakonu. Św. Szymon Stock, 6. przełożony generalny zakonu karmelitów, podczas modlitwy ujrzał Bożą Rodzicielkę w otoczeniu aniołów. Podała mu szatę, mówiąc: „Przyjmij, synu, szkaplerz twego zakonu jako znak mego braterstwa, przywilej dla ciebie i wszystkich karmelitów. Kto w nim umrze, nie zazna ognia piekielnego. Oto znak zbawienia, ratunek w niebezpieczeństwach, przymierze pokoju i wiecznego zobowiązania”. Szymon przyjął ten dar i polecił rozpowszechnienie go w rodzinie zakonnej. W XIV wieku Maryja objawiła się Janowi XXII i oddała mu w opiekę zakon karmelitański. Obiecała łaski i zbawienie osobom należącym do zakonu i wiernie wypełniającym

śluby, a także wszystkim, którzy będą nosić szkaplerz, że wybawi ich z czyśćca w pierwszą sobotę po śmierci. Tę prawdę potwierdzili papieże.

Słowo szkaplerz pochodzi z języka łacińskiego („scapulae”)

Szkaplerz jest znakiem przynależności do Maryi, wyrazem Jej miłości i opieki

i oznacza ramiona, barki, plecy. Pierwotnie był on szatą wierzchnią używaną przez mnichów podczas codziennych zajęć. Potem szatę nałożoną na habit. Obecnie osoby świeckie przyjmują szkaplerz – według specjalnego obrzędu – w postaci dwóch prostokątnych kawałków sukna połączonych tasiemką lub sznureczkami, na jednym znajduje wizerunek Matki Bożej Szkaplerznej, a na drugim – Najświętszego Serca Pana Jezusa. Jedna część spoczywa na piersiach, a druga na plecach. Istnieje również medalik szkaplerzny. Jest on znakiem przynależności do Maryi, wyrazem Jej miłości i opieki oraz odpowiedzią ludzi na tę miłość. Ci, którzy czczą Najświętszą Maryję Dziewicę pragną żyć według Ewangelii, naśladować Matkę Bożą, Jej życie i cnoty oraz dążyć do świętości. Potwierdzają to codzienną modlitwą „Pod Twoją obronę”.

BOŻENA SZTAINER/MIEDZIELA

Ze szkaplerzem są związane 2 łaski, tzw. przywileje szkaplerzne, nadane przez Kościół. Są to: szczególna opieka Najświętszej Maryi Panny w trudnych wydarzeniach i niebezpieczeństwach życia

oraz dobra śmierć i zachowanie od potępienia wiecznego obiecanie przez Matkę Bożą. Te prawdy przyjął Jan Paweł II i wyjaśniał: „Jedna z nich mówi o ustawicznej opiece Najświętszej Maryi Panny, i to nie tylko na drodze życia, ale także w chwili przejścia ku pełni wiecznej chwały; druga to świadomość, że nabożeństwo do Niej nie może ograniczać się tylko do modlitw i hołdów składanych Jej przy określonych okazjach, ale powinna stanowić «habit», czyli nadawać stały kierunek chrześcijańskiemu postępowaniu, opartemu na modlitwie i życiu wewnętrznym poprzez częste przystępowanie do sakramentów i konkretne uczynki miłosierne co do ciała i co do duszy” („Opatrznościowe wydarzenie łaski”. List apostolski Ojca Świętego Jana Pawła II z okazji 750-lecia szkaplerza świętego z 25 marca 2001 r.).

Żyjąc w ten sposób na co dzień, chrześcijanin świadczy o Bogu i Jego miłości oraz cieszy się opieką Maryi, Gwiazdy Morza i Kwiatu Karmelu.

Beata Pieczykura

Pielgrzymko-wycieczka na Warmię i Mazury

W dniach 4-5 czerwca grupa dzieci ze świetlicy św. Józefa działającej przy Grudziądzkim Centrum Caritas uczestniczyła w pielgrzymko-wycieczce na Warmię i Mazury.

Pierwszym przystankiem było miejsce bitwy pod Grunwaldem w 1410 r. Tam dzieci dowiedziały się o zwycięstwie króla Władysława Jagiełły nad Krzyżakami oraz zrobiły pamiątkowe zdjęcie. Następnie udaliśmy się do Kadzidłowa – Parku Dzikich Zwierząt znajdującego się w Puszczy Piskiej. Niezwykłością tego parku jest fakt, iż jest możliwe wejście na wybiegi niektórych gatunków zwierząt, a nawet ich karmienie i głaskanie, co uczestnikom wyjazdu sprawiło wiele radości.

Kolejnymi przystankami były Mikołajki i Olsztyn. W Olsztynie zwiedziliśmy m.in. Starówkę, Zamek Kapituły Warmińskiej oraz bazylikę katedralną św. Jakuba Apostoła. Dzieci zobaczyły także: kościół garnizonowy Matki Bożej Królowej Polski, Stary Ratusz, Planetarium, Wysoką Bramę. Panoramę miasta oglądaliśmy z 40-metrowej wieży zamkowej. Po zwiedzeniu Olsztyna udaliśmy się do Sanktuarium Maryjnego w Gietrzwałdzie, gdzie uczestniczyliśmy

w Mszy św. sprawowanej przez ks. Józefa Lipskiego – duchowego opiekuna pielgrzymki. Wysłuchaliśmy wykładu o historii tego miejsca i objawieniach Matki Bożej, które miały miejsce

w 1877 r. Zaczepiliśmy wody z cudownego źródła. Ostatnim punktem wycieczki był pobyt w parku wodnym w Ostródzie.

Marlena Naftyńska

Na trasie pielgrzymki znalazł się Gietrzwałd, miejsce objawień maryjnych

ARCHIWUM PARAFI

Wychowankowie grudziądzkiej bursy z opiekunami

Cóż to była za wycieczka...

Ostatnie dni roku szkolnego to czas sprzyjający wyjazdom z młodzieżą. Zwyczajem lat ubiegłych podopieczni Bursy Szkolnej Caritas Diecezji Toruńskiej im. kard. Stefana Wyszyńskiego w Grudziądzu wraz z dyrektorem ks. Jarosławem Janowskim oraz wychowawcami wybrali się w podróż. Tym razem była to 4-dniowa wycieczka na południe Polski.

Pierwszy jej etap to Wadowice i szczególnie bliskie sercu Polaków miejsce – dom, w którym urodził się Karol Wojtyła. Wychowankowie, pochylając się nad pamiątkami, mieli okazję pogłębić swoją wiedzę na temat codziennego życia i działalności Papieża Polaka. Pobyt na wadowickiej ziemi nie mógł obyć się bez skosztowania kremówek.

Kolejny punkt programu to Kraków. Zwiedzanie wraz z przewodnikiem jednego z najstarszych miast Polski – dawnej stolicy i siedziby królów oraz zobaczenie kilku zabytków (m.in. zamku i katedry na Wawelu, Starego Miasta) zrobiło na młodzieży duże wrażenie.

Trzeciego dnia niepowtarzalnością swojego piękna powitały bursowych podróżników Tatry oraz Zakopane. Mimo nie najlepszej aury, spacer

po Krupówkach oraz wjazd kolejkami na Kasprowy Wierch i Gubałówkę, gdzie mogliśmy cieszyć oczy urokiem górskiego krajobrazu, na długo pozostanie w pamięci wychowanków.

Końcowy punkt wycieczki to Oświęcim i pobyt na terenie Auschwitz-Birkenau, niemieckiego nazistowskiego obozu koncentracyjnego. Przejsie śladami tysięcy deportowanych oraz zgładzonych tam osób, szokujące obrazy ich obozowej egzystencji, widok stosów zagrabionych przedmiotów codziennego użytku, wzbogacone profesjonalnym przekazem informacyjnym przewodnika, sprawiły, iż dla uczestników było to niezwykle wstrząsające i wzruszające doświadczenie.

Wycieczki organizowane przez Bursę Szkolną Caritas są okazją i szansą dla młodych na poznanie ważnych historycznie, wartościowych kulturowo oraz urzekających pięknem natury miejsc Polski.

Sfinansowanie tegorocznego wyjazdu było możliwe dzięki pracy wielu ludzi, m.in. organizacji VII Wiosennego Festynu Charytatywnego „Podaj dłoń” oraz dotacji otrzymanych z urzędów i od osób prywatnych. Dziękujemy darczyńcom za umożliwienie tego przedsięwzięcia.

Katarzyna Pawska

Skrzydła z hipermarketu

Z okazji Dnia Dziecka, 31 maja, miało miejsce spotkanie dziesięciorga dzieci ze Szkoły Podstawowej nr 32 w Toruniu z dyrektorem hipermarketu Carrefour Dariuszem Naporskim. Są to uczniowie, którzy zostali objęci programem pomocowym „Skrzydła na co dzień” wspieranym finansowo przez dyrekcję hipermarketu. Wcześniej takie spotkania miały miejsce w szkole z okazji świąt Bożego Narodzenia i Wielkanocy. Tym razem dzieci zostały zaproszone do części administracyjnej hipermarketu, ugoszczone, obdarowane upominkami i słodyczkami z okazji swojego święta.

W spotkaniu, oprócz dyrektora Carrefoura, wzięli udział: dyrektor Szkoły Podstawowej nr 32 w Toruniu Bożena Rzemianuk, dwoje pracowników administracji sklepu i koordynator szkolny programu Dorota Myjkowska. Po słodkim poczęstunku dzieci zostały oprowadzone i zapoznane z pracą hipermarketu, zwiedziły gabinet dyrektora, stanowiska ochrony, magazyny, chłodzię i piekarnię. Akcja „Skrzydła na co dzień” trwa od czerwca 2007 r. Programem zostały objęte dzieci z rodzin najniższej uposażonych i borykających się z różnego rodzaju trudnościami materialnymi, socjalnymi lub zdrowotnymi. Są to uczniowie w różnym wieku: jeden chłopiec z klasy zerowej, dziewczynka z klasy II, trzech chłopców z klasy IV, trzy dziewczynki z klasy V i dwoje gimnazjalistów z klasy I, absolwenci SP 32. Dzięki przychylności, dobremu sercu i wsparciu finansowemu kierownictwa hipermarketu Carrefour dzieci mogą rozwijać swoje zainteresowania i pasje oraz wyrównywać szanse edukacyjne. Daje im to możliwość poczucia się pewniej w swoim środowisku oraz podniesienia własnej samooceny. Osiągają sukcesy sportowe i szkolne, przełamują bariery społeczne i wytrwale walczą ze swoimi słabościami i problemami zdrowotnymi. Dzięki tej pomocy coraz częściej pojawia się uśmiech, nawiązują kontakty koleżeńskie z rówieśnikami oraz przyjaźnie, tak potrzebne do harmonijnego rozwoju dziecka.

Dlatego wdzięczni jesteśmy Dariuszowi Naporskiemu za dobre, czułe serce, okazaną troskę, zrozumienie i działalność charytatywną, która uczniom dodaje „skrzydeł na co dzień”.

Dorota Myjkowska

Koordynator programu w SP nr 32 Toruniu

W przypadające 12 czerwca wspomnienie Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny młodzież z parafii Matki Bożej Łaskawej w Toruniu-Czerniewicach przyjęła sakrament dojrzałości chrześcijańskiej. Bierzmowania udzielił abp Mieczysław Mokrzycki, pasterz archidiecezji lwowskiej, której patronką jest Matka Boża Łaskawa, nazywana tam Śliczną Gwiazdą Lwowa

Po udzieleniu sakramentu bierzmowania młodzież poprosiła o zdjęcie z Księdzem Arcybiskupem

Ku dojrzałości chrześcijańskiej

Witając dostojnego Gościa, ks. kan. Leon Ulatowski nawiązał do wspólnej Patronki, szczególnie zaś Jej atrybutu, który charakteryzuje ten wizerunek Maryi. Na obrazie Matka Boża Łaskawa trzyma w dłoniach połamane strzały gniewu Bożego jako znak macierzyńskiej troski o grzeszników, za którymi wstawia się u Boga i wyprasza Jego łaski oraz dary Ducha Świętego. „Jak przed dniem Zielonych Świąt, apostołowie trwali jednomyślnie na modlitwie wraz z Maryją Matką Jezusa, błagając o dar Ducha Świętego, tak my wraz z Tobą, dostojny Gościu, u stóp Łaskawej Matki, chcemy prosić o dary Ducha Świętego dla młodzieży naszej parafii, która oczekuje na przyjęcie sakramentu dojrzałości chrześcijańskiej przez Twe apostołskie ręce” – zwrócił się do abp. Mokrzyckiego Ksiądz Proboszcz. Następnie Arcybiskupa Mieczysława powitali rodzice, którzy prosili, by udzielił ich dzieciom sakramentu bierzmowania, oraz młodzież.

Odpowiadając na powitania i prośby, abp Mokrzycki porównał zgromadzoną wspólnotę do Wieczernika, gdzie uczniowie wraz z Maryją

czekali na zesłanie Ducha Świętego. „Razem z waszym Księdzem Proboszczem, Księdzem Katechetą, parafianami tutaj zgromadzonymi pragniemy prosić Pana Boga, aby zesłał obficie swoje dary, byście w swoim życiu z wielką odwagą, odpowiedzialnością i miłością wypełniali to, czego Chrystus was uczy” – zwrócił się do młodzieży abp Mokrzycki.

Mszę św. – w intencji bierzmowanej młodzieży – koncelebrowało 4 kapłanów pod przewodnictwem Księdza Arcybiskupa. Kaznodzieja słowa homilii skierował do młodych, by świadomie przyjęli dary Ducha Świętego uzdalniające do mężnego wyznawania wiary i postępowania według jej zasad. „Znakiem przynależności do Chrystusa Duch naznacza już w sakramencie chrztu, dając przystęp do udziału w zmartwychwstaniu, czyli przystęp na zawsze do samego Boga. (...) Otrzymany zadatek życia wiecznego uświadamia każdemu, że Bóg ukochał go jako pierwszy i powołał do życia z sobą bez żadnej zasługi człowieka. Miłość jednak nie jest zniewoleniem i Bóg nie zmusza nikogo, aby przy Nim trwał. Ponieważ należy Mu na człowieku, pragnie wzajemności. (...) W jaki sposób tę miłość Boga okazywać? Przede wszystkim przez miłość wzajemną w rodzinie, szkole, szukaniu wspólnego dobra. Szczególnym rodzajem miłości Boga jest miłość wobec tych, którzy Go kochają i do Niego należą, czyli wobec braci w wierze. Miłość możemy jednak okazywać Panu Bogu, kiedy pokazujemy innym, że w naszym życiu kierujemy się w Jego stronę, to znaczy zachowujemy przykazania, które nam dał. Są one zabezpieczeniem naszego dobra i wiodą ku niezmierzonym obszarom godności, jaką znajdujemy w Bogu samym, wbrew zniewoleniu i ciasnocie sumienia, do jakiej prowadzi grzech” – przypomniał Ksiądz Arcybiskup. Potem skupił się

na wybranych przez siebie tekstami Słowa Bożego, które ukazują Filipa wyznaczonego do służby Bożej. „Powinniśmy wykonać te same kroki co Filip: posłuchać wezwania Bożego, pouczyć drugiego o Bożej prawdzie i pomóc dojść do sakramentów. Duch Święty będzie nas wtedy pociągał coraz głębiej i będzie umacniał w nas miłość, na którą odważyliśmy się odpowiedzieć” – zachęcał abp Mokrzycki.

Po poświęceniu krzyży, wyznaniu wiary i odnowieniu przyrzeczenia wierności Chrystusowi bierzmowani wraz ze świadkami procesjonalnie podchodzili do Księdza Arcybiskupa, który udzielał im sakramentu dojrzałości chrześcijańskiej. Młodzież aktywnie uczestniczyła w liturgii, śpiewała psalm, czytała modlitwę wiernych, składała dary ołtarza, m.in. ofiarę na potrzeby Kościoła na Ukrainie. Po zakończeniu Eucharystii bierzmowani wraz z rodzicami podziękowali Księdzu Arcybiskupowi za przewodniczenie liturgii, pasterskie słowo i posługę. Ksiądz Proboszcz w swoim podziękowaniu wspominał ponadto, że ręce Arcybiskupa Mieczysława nakładane na głowy bierzmowanych dotykały dłoni Jana Pawła II, kiedy ks. Mokrzycki pełnił w Watykanie funkcję sekretarza Jego Świątobliwości.

Dziękując za zaproszenie do toruńskich Czerniewic, dostojny Gość podzielił się swoim wspomnieniem z Watykanu. Młodzież dowiedziała się, że Jan Paweł II rozpoczął dzień modlitwą wcześniej rano: odmawiał pacierz katechizmowy, brewiarz, Różaniec, odprawiał Mszę św., ale też wielokrotnie w ciągu dnia wypełnionego zajęciami zatapiał się w modlitwie kontemplacyjnej, miłował Boga całą duszą. Abp Mieczysław Mokrzycki z tego wspomnienia uczynił przesłanie dla młodych, by teraz w ich świadomym życiu chrześcijańskim modlitwa stawała się równie ważna.

Barbara Czerny

głos z Torunia niedziela

Ks. dr Dariusz Żurański (redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska

ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń, tel. (56) 622-35-30 w. 39
fax (56) 621-09-02, e-mail: torun@niedziela.pl

Dyżury: od poniedziałku do piątku w godz. 9.00-13.00

Redakcja częstochowska: Beata Pieczykura
tel. (34) 369-43-38

